

Publicerad 2015-03-31 21:50 av Magdalena Eriksson

det går en dotter runt huset

Jaha nu har hon flyttat hem igen.

Ilsket pratande går hon runt huset som en varg vallandes sitt byte.

Mobilen bär rösten ut i sitt mäktiga nätverk.

Jag hör hur mörkret försöker stilla dig med sina många toner.

Kvällen är ljuv.

Äppelträden är ännu befåglade av snattrare och pipare.

Min röda monsterälskling flyttar hem innan löven föll.

Hennes katt och våra katter hatar varandra från första ögonblicket
fräser och går an.

Jag är glad

alla hennes saker är nu inburna, flickrummet återtaget.

Hennes fikus fastnar i bildörren

jag är glad.

Mannen gömmer sig i soffan med Lena Anderssons senaste bok utan personligt ansvar.... jag packar upp
dotters väksamling.

I mina rum darrar själsdjuren som nyss fått stiga ut på vita trampoliner.

Vill ha mig kvar.

Jag är ändå så väldigt glad att jag får vara mamma.

Imorgon ska jag steka bacon till henne.

Breda ut mina lår så hon kan gråta sig i botten över den jävla pojkvännen.

Mannen har äntligen slitit sig från Lena

sätter upp dotterns diskreta lampa.

Dottern duschar...vattenräkningen kommer stiga....men

jag är så glad

att du vill komma hem och

duscha,sova,äta och låta mig få ta hand om dig.

Vi vet båda att att det kunde varit annorlunda

men vi har tur nu

som får bry oss om

varandra.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magdalena Eriksson med Poeter.se id #49504 innehar upphovsrätten